

عنوان مقاله:

مدح مردود در دیوان قآنی و متنبی

محل انتشار:

کنفرانس ملی هزاره سوم و علوم انسانی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

هما هوشیار - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

ناصر کاظم خانلو - استادیار دانشگاه پیام نور همدان

صادق ارشی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

عزت اله محمودی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

آن چه که به آن مدح مردود گفته می شود آن دسته از توصیفات است که به خلق و خو و حرکات و رفتار و... ممدوح شکلی ورای بشری و گاه مقدس می دهد، است. عده ای از شاعران، در این توصیفات مدیحه ها را از حالت طبیعی خارج کردند و به آن شکلی ماورایی بخشیدند و ممدوح را در شکلی ورای بشر ظاهر کرده اند عده ای به این همه اکتفا نکردند و به ممدوحان خویش تقدس بخشیدند و (نعوذبالله) به آن ها صفات خدایی و پیغمبری بستند در میان اعراب متنبی و در میان فارسی زبان ها قآنی تا حدودی بیش از دیگران به این کار اقدام کردند و در مردح، مبالغه آمیز و غلوانگیز عمل کردند و تقدسی بیش از حد معمول به ممدوحان بخشیده اند. در پژوهش حاضر به مدح مردود (خروج از ادب شرعی) در دیوان این دو شاعر، از دیدگاه ادبیات تطبیقی پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

متنبی، قآنی، مدح مردود، ممدوح، شعرمدحی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/398862>

